

Στην οδό Μασσαλίας 5 βρίσκεται το **sushi bar nakama**. Το συγκεκριμένο μαγαζί (ιδιοκτησίας Αλέξανδρου Σωτηρόπουλου) προσπαθεί να παρουσιάσει την εικόνα ενός καθώς πρέπει μαγαζιού με καλή πελατεία πατώντας βέβαια στην εκμετάλλευση και τον ιδρώτα των εργαζομένων του. Ο συνάδελφος Π.Μ προσλήφθηκε στο nakama στα μέσα Μάη 2016 ως διανομέας. Φυσικά όπως και στα περισσότερα μαγαζιά, έτσι και εδώ, οι διανομείς εργάζονταν με δικό τους μηχανάκι με όλα τα έξοδα κίνησης και τα σέρβις να είναι απο την τσέπη τους. Επίσης δεν του καταβάλλονταν βραδυνές και κυριακάτικες προσαυξήσεις, επίδομα αδείας, αποζημίωση για τις άδειες που δεν πήρε ενώ τα ένσημα δεν αντιστοιχούσαν ούτε στις μισές απο τις ώρες δουλειάς του. Στο χρονικό διάστημα απο την μία παραγγελία στην άλλη ο συνάδελφος πραγματοποιούσε εργασίες άσχετες με το επάγγελμα του διανομέα, όπως το να πακετάρει διάφορες σως ή να τρέχει σε για ψώνια σε διάφορα μαγαζιά και super market. Εδώ θα πρέπει να πούμε οτι το μαγαζί εξυπηρετούσε ένα μεγάλο εύρος περιοχών, δίνοντας πολλές φορές 2-3-ή και παραπάνω παραγγελίες στον εκάστοτε διανομέα αναγκάζοντας τον να τρέχει, εκτελώντας μεγάλα δρομολόγια κάτω απο πίεση χρόνου για να προλάβει να παραδώσει έγκαιρα «αλλιώς το μαγαζί θα εκτεθεί».

Ένα τέτοιο δρομολόγιο λοιπόν (κολωνάκι –παγκράτι –κυψέλη) ήταν ο λόγος για την άπολυση του συναδέλφου αφού το αφεντικό θεώρησε οτι δεν την παρέδωσε στο χρόνο που έπρεπε ενώ έκανε και το «λάθος» να μην σπκώσει ολα τα τηλέφωνα που τον έπαιρναν (ενώ οδηγούσε το μηχανάκι, πράγμα που απαγορεύεται ρητά απο τον κ.ο.κ) για να δώσει αναφορά και να ακούσει την κατσάδα να τρέξει πιο γρήγορα. Στην επιστροφή του στο μαγαζί ο συνάδελφος απέναντι στις κατηγορίες του αφεντικού για αργοπορία, του κατέστησε σαφές οτι δεν γινόταν να τρέξει πιο γρήγορα καθώς θα υπήρχε κίνδυνος ατυχήματος ενώ για τον ίδιο λόγο δεν μπορούσε να σπκώνει κάθε λίγο το τηλέφωνο. Η απάντηση του αφεντικού ήταν η απόλυση του. Τις επόμενες μέρες σε συνάντηση με εκπροσώπους του μαγαζιού ο Π.Μ απαίτησε τα οφειλόμενα του, δηλαδή, επιδομα και αποζημίωση αδείας, δώρο χριστουγέννων, βραδυνές-κυριακάτικες προσαυξήσεις, μισθούς δύο εβδομάδων που δεν του είχαν καταβληθεί και να κολληθούν τα ένσημα που έπρεπε. Το αφεντικό διαμέσου της λογίστριας του διαμήνυσε να πάρει ένα μικρό μέρος από τα δεδουλευμένα, για ένσημα προφανώς ούτε λόγος, ενώ στην απαίτηση του συναδέλφου οτι θα διεκδικήσει όλα όσα του χρωστάνε, του τονίστηκε «*οτι καλά θα κάνεις να πάρεις όσα σου δίνουμε γιατι αλλιώς δεν θα πάρεις τίποτα*», και «*οτι απο μας έφαγες ψωμί(!) τι ζητάς τώρα*». Ο συνάδελφος την επόμενη μέρα προχώρησε σε καταγγελία στην επιθεώρηση εργασίας διεκδικώντας τα δεδουλευμένα του.

Ο αυταρχισμός στην περίπτωση του nakama είναι ο κανόνας στον κλάδο των ντελίβερι. Στα περισσότερα μαγαζιά κυριαρχεί η εντατικοποιημένη εργασία η συνεχής πίεση των διανομέων για γρηγορότερες παραδόσεις, χωρίς να τους παρέχουν τον ελάχιστο εξοπλισμό για την προστασία τους, οι πενιχροί μισθοί και η «μαύρη» ή ημιανασφάλιστη εργασία. Τα κάθε λογής αφεντικά κυνηγώντας το κέρδος της επιχείρησης δεν διστάζουν να καταπατήσουν την ήδη πεσοκομμένη εργατική νομοθεσία, αυθαιρετούν συνεχώς κατά των εργαζομένων φέρνοντας τους στα οριά τους. Έτσι και αλλιώς για αυτούς αναλώσιμοι είμαστε. Με υπεροπτικό ύφος και κοιτάζοντας μας αφ'υψηλού μας τονίζουν συχνά να μη μιλάμε πολύ και να λέμε και ευχαριστώ «γιατι μας δίνουν ψωμί και τρώμε», ενώ όποιος διεκδικήσει τα αυτονόητα απολύεται με συνοπτικές διαδικασίες

Τα αφεντικά μας όμως ξεχνάνε κάτι, πως όλο τους τον πλούτο τον χρωστάνε σε εμάς, που μεταφέρουμε, καθαρίζουμε, πλένουμε, μαγειρεύουμε κλπ. Όπως και εμείς όμως ξεχνάμε κάτι άλλο, οτι όσο μένουμε με σκυμμένο κεφάλι, φοβισμένοι και παθητικοί απέναντι στην καθημερινή εργοδοτική τρομοκρατία, όσο δεν προβάλουμε αντιστάσεις στους χώρους δουλειάς και μένουμε στη λογική του «τίποτα δεν αλλάζει», δεν θα μπορούσαμε ποτέ να βάλουμε φρένο στη διαρκή υποτίμηση των ζωών μας. Μόνο μέσα από τη συλλογική δράση και οργάνωση θα καλυτερεύσουν οι όροι διαβίωσης μας. Να οργανωθούμε σε μαχητικά σωματεία βάσης προτάσσοντας τα ταξικά μας συμφέροντα, να μην αφήσουμε κανέναν και καμία μόνο/η απέναντι στα αφεντικά, να σταθούμε δίπλα σε όσους διεκδικούν και αγωνίζονται χιζόντας σχέσεις αλληλεγγύης και εμπιστοσύνης. Μέσα από αδιαμεσολάβητους ταξικούς αγώνες δίνουμε συνεχώς μάχες ενάντια στη καθημερινή μιζέρια και υποταγή στους χώρους δουλειάς ενάντια στη ζωή-λάστιχο και την κακοπληρωμένη εργασία. Για την αξιοπρέπεια τη δικιά μας και της τάξης μας.

- Άμεση καταβολή όλων των δεδουλευμένων στον συνάδελφο

-Καταβολή εξόδων κίνησης & σέρβις

- Κανένας συνάδελφος ανασφάλιστος

- Κανένας εργαζόμενος μόνος του απέναντι στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες

- Αυτοοργάνωση - Αλληλεγγύη - Συμμετοχή στο Σωματείο

Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου, Νοέμβρης 2016

www.sveod.gr

